

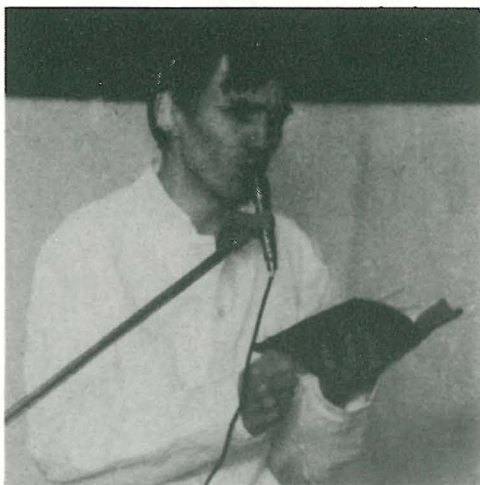
Midnattsropet

Nr 16 - 1973 - årg. 14 - pris kr. 1:80

Maranata • Du vår Herre kom!

Arne Imsen:
– Vad döljer sig
bakom den politik
som smyger fram
på kristna termer?

Yngve Stenfelt i
döparuniform

Vem skall sköta Sveriges försvar, Alf Svensson?

Öppet brev till
KDS-ledaren

Som totalvägrare, inspärrad i fängelse, vill jag här ställa någon fråga till dig angående KDS syn på försvaret.

● Du menar det vara felaktigt att sätta totalvägrare i fängelse. Vålan, men har KDS uttalat sig beredd att avveckla försvaret? Om inte, har man inte gjort det lite väl lätt för sig genom att låta icke vägrarna sköta det förnedrande försvarsmaskineriet. Jag utgår ifrån att de flesta KDS-are är vapenvägrare. Är icke tankegången denna: Vi vill inte döda, men Sverige måste försvaras, då låter vi de som saknar betänkligheter mot krig utföra dådet. Denna tanke bottnar i en våldsam dubbelmoral.

● För övrigt: Kristen Demokratisk Samling är en partibeteckning, men kristen demokrati existerar den? Demokrati kommer från grekiskan och översätts med folkvälde, pöbelvälde. Var det icke från detta välde ropen korsfäst ekar på huvudskalleplatsen? Framhåller icke bibeln en teokratisk syn för den kristne (gudsvälde)? Bibelns budskap är icke diskussionsanbud för folket utan förkunnelse, icke ja och nej (både- och religion) utan ja (antingen- eller religion med ett omutligt omvändelsekrav). Vad är anledningen till att Nya Testamentet saknar appeller till politisk aktivitet? Jesus sade: "Mitt rike är icke av denna världen". Denna förkunnelse fann burskap ibland de första kristna och vi finner dem ständigt upptagna i en själavinnande gärning.

Deras kallelse gällde individens frälsning ifrån ett vrångt släkte och icke samhällets reformering. Målsättningen var att ställa var människa såsom fullkomlig i Kristus.

Politik är inget annat än människans ständiga strävan att utan Jesus Kristus skapa ett fridsrike som kulminerar i antikrists världsomspännande rike. Tydligt urskiljs Kains väg att av den jord Gud har förbannat bära fram ett offer. Det kommande fridsriket med Jesus Kristus som konung är däremot Guds handlande med mänskligheten.

Är icke era appeller av typen: "Bort med moms på livsmedel" och liknande ett förytligande utan motstycke och ovärdigt en kristen i denna tidsålders midnattstimme? Finns det icke angelägnare uppgifter att syssla med i det ögonblick av nåd som är oss givet av Herren?

Till sist. Kan man påtvinga en opånyttfödd, världsmänniska kristen moral utan att ge den inneboende kraften att förverkliga idealet? Vore det icke skäl i att låta moralkvasten sopa rent innanför samfunds- och kyrkomurarna innan man visar sin städdiver i världen? Det finns ju som bekant flera typer av moral, affärsmoral är en av dem. Här har moraltanken totalt missat och girigheten ligger kvar som irriterande dammkorn för den som händelsevis vågar sig innanför den påkostade kyrkofasaden.

Yngve Stenfelt
Sölvesborg

aktuell kommentar

Frikyrkorna och skatten

□ Regeringen har kommit med ett nytt skatteutspel för frikyrkorna. Det innebär att de enskilda pastorernas inkomst kommer att förbättras genom vissa skattelättnader. Den ekonomiska bördan för församlingarna kommer dock istället att öka och kosta frikyrkosamfunden ca 4,5 milj kronor. Förslaget har mottagits med skilda kommentarer.

En stilla eftertanke har dock gripit flera, som är medvetna om att systemet att betala in avgifter och få bidrag kan innebära en bundenhet, som idag visserligen inte behöver vara besvärande, men som kan bli farlig i framtiden.

Alla varningar och reservationer till trots, ser det ändå ut som om varje förslag i samma riktning alltid går igenom. Orsaken måste sä-

kerligen sökas i att "läran-har-inte-längre-så-stor-betydelse!" -teologin, definitivt slagit igenom på alla nivåer inom samfunden. Istället för ett på Guds ord grundat ställningstagande har man givit efter för ett krasst ekonomiskt tänkesätt och rena önskedrömmar. Därför är man heller aldrig beredd att ta upp en strid för en princip och sedan ta konsekvenserna av den. Och konsekvenserna av en princip måste man väl ta i dess linda.

Utvecklingen mot en helt statskontrollerad frikyrka är allvarlig och måste stävjas i tid. Att man frivilligt låter sig bindas till både tanke och handling gör inte saken bättre. När Antikrist träder fram, skall han ju inte ta sig makten, utan makten skall överlämnas åt honom. □

Är det sjukt att vägra vapen?

□ Doktor Clarence Crafoord vill i Läkartidningen få möjlighet att frikalla en person från militärtjänst, utan att behöva tvingas ställa en diagnos på honom. En diagnos är en sjukförklaring som kan medföra livsavgörande komplikationer för den enskilde.

— Vi har varit blinda. Genom våra diagnoser stämplar vi för all framtid tusentals unga pojkar som psykiskt sjuka.

— Det är i regel ovanligt mogna

personer. Att sätta beteckningen "nervös", "omogen personlighet", osv på dem är att tysta en röst som har rätt att bli hörd.

För att detta skall gå igenom fordras dock en hel lagändring. Värnpliktslagen säger klart att det fordras en medicinsk diagnos för att bli frikallad. Ja, det är kanske på tiden att man börjar ompröva vad som är normalt och onormalt. Kanske kommer vi snart dithän att det mest sunda är att bryta med hela krigsmaskineriet. □

Midnattsropet

ORGAN FÖR RADIKAL VÄCKELSEKRISTEN FRONT.

Utkommer med ett 20-sidigt nummer den 1 och 15:e varje månad.

Ansvarig utgivare: Arne Imsen.

I redaktionen: Lars O Andersson, Gustaf Jilker, Stina Fridolfsson, Per Arne Imsen och Ulla Näsholm.

Prenumerationspriset är: Helår 40:—, Halvår 21:—, Kvartal 11:—. Lösnummer 1:80. Till Finland, Norge, och Danmark, är priset det samma som i Sverige.

Tidningens adress: Midnattsropet, Box: 1236, 161 12 BROMMA 12. Postgiro 57 16 20. Tel. (växel) 08/80 29 35. Efter växelns stängning 80 29 39.

Tidningen tillämnar "rullande abonnemang". D.v.s. pren. gäller tills uppsägning sker.

Meddelande om adressändring måste göras senast tre veckor innan den skall träda i kraft och kan ske genom skriftligt meddelande till tidningens exp. eller på postens adressförändringsblankett

Redaktionen tar med tacksamhet emot bidrag; vittnesbörd, rapporter om Guds verk etc.

Johannelunds församlingsshem
Missionsvägen 24
161 35 BROMMA

Servering och logi
Öppet: 11.00—22.30
Ring: 08/80 29 35
Maranataförsamlingen,
Stockholm
Pg 44 10 05-6

Ett ord på vägen...
Tel. 08/26 88 60
(automatisk tele-svarare)

Tryckeri: AB Egnellska
Boktryckeriet, Stockholm 1973

AVKLÄTT VÅLD

Inne i ett bankvalv sitter sex personer. Fyra av dem svävar i uppenbar livsfara och hålls i schack med en kulspruta.

På torget rör sig journalister och fotografer, blandat med trafikpoliser, ordningspoliser och k-pistbeväpnade poliser i stål-hjälmar. De är på jobbet. Och de väntar och vakar dygn efter dygn på ett avgörande. Mellan travar av skjutklara k-pistar och rader av polisbilar står folkpartiets valaffisch: trygghet på jobbet.

Pressfolket kunde lika gärna ha varit på en allsvensk match i fotboll. Och blaserade TV-kommentatorer har vanan inne från presidentmord och rymdprojekt.

Våldets ansikte demaskerades plötsligt inför svenska folkets ögon.

På ena sidan vår beskedliga polis. Unga konstuplar rustas i ett ögonblick till sammanbitna soldater. Befälet i Rikspolisstyrelsen lämnar skrivborden och kommer till Norrmalmstorg med den distinkta ordern till sina mannar: sikta noga — skjut för att döda.

På andra sidan rånaren Olsson. En trasig medborgare som under några dygn samlar ihop sin labila personlighet till en hatdemonstration mot den gemenskap och de normer han aldrig kunnat identifiera sig med.

Sverige var sig inte riktigt likt. Och kan inte bli det. Därför att våldet ställde sig avklätt inför svenska folkets ögon.

Samtidigt försiggick valrörelsen. Partierna hade delat på de vackraste ord vi har i svenskan för att berätta om trygghet. Men här träder nu valrörelsen fram i en helt annan dager. Under loppet av några dagar på Norrmalmstorg blir valrörelsen fråntagen all verklighetsförankring. I synnerhet då den "kristna".

Våldet förankrade sig på Norrmalmstorg. Då studsade de politiska fraserna ut i rymden.

Det var en grundlig avklädningsakt som vi fick bevittna. Ondskans princip är verksam mitt i vår tillvaro och draperar sig med alla förförelsekonstens medel bakom kulturens olika masker. Men så står den där avklädd, lika naken som en gång i Jerusalem när man korsfäste härlighetens Herre. Men lammets natur blev den provokation som slet sönder onskans mask och besegrade dess natur — på Golgata.

Den segern förvaltar församlingen. I dess ljus är onskan slagen och maktlös.

Församlingen låter människan träda fram som människa, utblottad och avklädd sin jordiska stridsrustning. Då behöver hon inte gömma sig bakom fraser och schabloner, ty rädslan och ångesten har tvättats bort i Jesu blod. När församlingen har badat sig i det blodet, då strålar hon av seger.

Men det är i den fullständiga nakenheten hon har sin seger. Påklädd och utstyrd är hon förlorad.

Den fullständiga nakenhetens seger. Hur förvaltas den idag?

Människan skyr det nakna och avklädda. Hennes jag hatar det. Hennes kultur är ett bevis på det. Kristendomen är kallad till att vara naken och avklädd. Där har den sin historiska uppgift. Skyler den sig med världens plagg, är den förlorad.

BEHÖVER GUD KDS?

"De äro icke av världen, liksom icke heller jag är av världen." (Joh. 17:16)

Vad det i grunden är frågan om, när det gäller den kristnes förhållande till politiken, är om Nya Testamentet ger oss den fullkomliga mönsterbilden för den kristnes liv i världen, eller om vi måste lägga till någonting som inte finns där. Att där inte finns antydning till politisk aktivitet, d v s strävan efter att på politisk väg förändra samhället, kan vi väl vara ense om. Engagemang i medmänniskors nöd, "rättfärdighetslidelse" o s v — ja, visst, *det* är kristet — men frågan är hur Gud vill att vi skall kanalisera det.

Demonstrationsexempel

Är Gud inte intresserad av det samhälle vi lever i och de villkor människor lever under? Jo, ofantligt mycket mer än någon politiker är. Gud ser på människorna som individer, som hans älskade barn. Politikerna ser dem som väljargrupper av olika stor betydelse.

Vill Gud påverka och förändra samhället? Ja, men han är inte så maktlös, att vi kristna till varje pris måste försöka hitta på något sätt att hjälpa Gud att styra världens och historiens gång. Gud har en gång för alla sagt vad han begär av oss — och han ändrar sig inte.

Gud ger oss en mönsterbild i Nya Testamentet — och den mönsterbilden är *församlingen*.

Gud säger inte att vi ska ställa upp en massa krav och försöka få människornas stöd för dem. Gud säger, att vi ska ge världen ett demonstrationsexempel på Gudsstaten, Guds rike, och det exemplet är församlingen.

Och församlingens uppgift är att *förkunna Kristus*. Hade Paulus varit KDS-politiker, hade han föreslagit en lagstiftning mot avgudadyrkan, när han stod inför atenarna på Areopagen. I stället predikade han Kristus.

"Bland dem fanns ingen som led nöd." Hur var detta möjligt? *"Ingen enda kallade något av det han ägde för sitt, utan de hade allting gemensamt."* Vad är detta för kommunistisk idealstat? Det är Guds församling i Jerusalem, den församling som föddes av den Helige Ande på pingstdagen.

Marx som komplement

Försöker vi genomföra detta genom lagstiftning och politisk makt, blir det kommunism — och inte kristendom. Låter vi Anden genom ordet driva oss mot detta ideal, så är det däremot kristendom. Men låtsas vi bara som om denna mönsterbild inte hade någon gällande aktualitet, är det varken politik eller kristendom utan en rent köttlig och försoffad materialism.

Kan en kristen vara marxist? Ja — om Kristus inte sammanfattar allt i himmelen och på jorden, utan Marx behövs som en nödvändig komplettering. Men detta är inte Bibelns lära!

—Måste inte en kristen kämpa för de ofödda barnens rätt, för bröd åt de hungrande osv? frågar Mats Jansson, Karlstad. —Jo, men förkunnar vi Kristus helt och fullt, förkunnar vi därmed också rättfärdighet och sanning.

Kan en kristen vara folkpartist, socialdemokrat, moderat, centerpartist, KDS-are? Ja, om han anser att det inte räcker med att följa Bibeln för att förverkliga Guds vilja med världen, utan att folkpartiets program behövs dessutom. Men Bibeln gör helt andra anspråk! Gud behöver inte folkpartiet — men han behöver en rensad, renad och helöverlåtens församling, tvagen i Jesu blod och driven av Anden.

Politikerna, inklusive KDS, försöker med "milda ord och fagert tal" vinna de opånyttfödda människornas gunst genom att vädja till deras egoism. Men Guds ord dömer genom Lagen allt hos människor, som inte är fött av Ande. Guds ord vill *döda* den gamla människan och föda en ny, inte söka den gamla människans stöd och sympati.

Måste inte en kristen, enligt Bibelns egna ord, kämpa för de ofödda barnens rätt, propagera för vapenvägran, för bröd åt de hungrande o s v? (Ords. 31:8, 24:11 o s v) Jo, men förkunnar vi Kristus helt och fullt, förkunnar vi rättfärdighet och sanning. Kan vi föra en människa till Kristus, så kommer hon också att förstå det ofödda barnets rätt och andra konkreta "politiska" frågor. Men varför slösa tid på att försöka få opånyttfödda syndare att stödja barmhärtighet och rätt, eller med andra ord att hålla lagen? *Det* är inte Guds väg, Nya Testamentets väg, Evangelietts väg!

Mats Jansson

Vi måste möta vår överman på den punkt där vi är starkast. Det är inget problem för Gud att ta itu med vår svaghet. Guds problem är vår fruktansvärda styrka. Varje människa har ett område där hon är starkare än alla andra.

Predikan av Arne Imsen Del 2

Fiskarna från

Det förefaller som Petrus omedelbart vore villig att lämna allt och följa Jesus. Men så var det inte alls.

Det gick inte på något sätt snabbt, impulsivt, oetänksamt och oöverlagt. Men Jesus bröt ned något i hans inre. Petrus kom inte från någon miljö som hade skaffat honom en position i samhället. Men det fanns något som måste brytas ned i hans väsen. Han ägde en rejäl portion yrkesstolthet.

Jesus sa: följ mig, så skall jag göra dig till människofiskare. Och därvid menade han också: följ mig, så skall jag göra något helt nytt av dig. Jag skall göra dig till människofiskare.

Petrus får först höra talas om Jesus genom sin broder Andreas. Det läser vi om i Joh. 1:35—39. "Dagen därpå stod Johannes åter där med två av sina lärjungar. När då Jesus kom gående, såg Johannes på honom och sade: Se, Guds lamm!

Och de två lärjungarna hörde hans ord och följde Jesus.

Då vände Jesus sig om och när han såg att de följde honom, frågade han dem: Vad viljen I? De svarade honom: Rabbi (det betyder Mästare) var bor du?

Han sade till dem: Kommen och sen. Då gingo de med honom och sågo var han bodde: och de

stannade den dagen hos honom.

En av de två som hade hört vad Johannes sade, och som hade följt Jesus, var Andreas, Simon Petrus broder.

Denne träffade först sin broder Simon och sade till honom: Vi hava funnit Messias (det betyder detsamma som Kristus).

Vad som skett var att Andreas varit tillsammans med Jesus en hel dag och lyssnat och gripits av honom och övertygats om att Jesus var Messias. Vittnesbördet som Andreas frambar till sin broder Petrus var så övertygande att denne följde med Andreas till Jesus. Vi läser Joh. 1:42.

"Och han förde honom till Jesus. Då såg Jesus på honom och sade: Du är Simon, Johannes son: du skall heta Cefas, vilket betyder klippa."

Då Jesus ser Petrus, så ser han också vad han skulle göra och vad han skulle bli. Han ger honom ett profetiskt budskap vars verkningar Petrus inte hade en aning om, men så småningom skulle visa sig. Då Jesus senare, men ganska snart efter den här händelsen kommer utefter Galileiska sjön så möter han Petrus, som hört Andreas vittnesbörd och som mött Jesus förut och som mottagit ett profetiskt ord i det han givits ett nytt namn. Men Petrus var fortfa-

● Bibeltexten

"Men när han hörde att Johannes hade blivit satt i fängelse, drog han sig tillbaka till Galileen.

Och han lämnade Nasaret och begav sig till Kapernaum, som ligger vid sjön, på Sabulons och Neftalims område, och bosatte sig där,

för att det skulle fullbordas, som var sagt genom profeten Esaias, när han sade:

"Sabulons land och Neftalims land, trakten åt havet till, landet på andra sidan Jordan, hedningarnas Galileen —

det folk som där satt i mörker fick se ett stort ljus, ja, de som sutto i dödens ängd och skugga för dem gick upp ett ljus."

Från den tiden begynte Jesus predika och säga: Gören bättring, ty himmelriket är nära.

Då han nu vandrade utmed Galileiska sjön, fick han se två bröder, Simon, som kallas Petrus, och Andreas, hans broder, kasta ut nät i sjön, ty de voro fiskare.

Och han sade till dem: Följen mig, så skall jag göra eder till människofiskare.

Strax lämnade de näten och följde honom.

När han hade gått därifrån ett stycke längre fram, fick han se två andra bröder, Jakob, Sebedeus son, och Johannes, hans broder, där de jämte sin fader Sebedeus sutto i båten och ordnade sina nät, och han kallade dem till sig.

Och strax lämnade de båten och sin fader och följde honom.

Och han gick omkring i hela Galileen och undervisade i deras synagogor och predikade evangelium om riket och botade alla slags sjukdomar och allt slags skröplighet bland folket.

Och ryktet om honom gick ut över hela Syrien, och man förde till honom alla sjuka som voro hemsökta av olika slags lidanden och plågor, alla som voro besatta eller månadsrasande eller lama: och han botade dem.

Och honom följde mycket folk ifrån Galileen och Dekapolis och Jerusalem och Judeen och från landet på andra sidan Jordan." Matt. 4:12—25

Sebulon

rande kvar i sitt förvärvsarbete.

Vad var det som skulle till för att Petrus skulle fatta efterföljelsen och svara ja på kallelsen? Jo, det var någonting hos Petrus som måste brytas ner, det fanns någonting av stolthet i hans väsen, så även om han saknade allting så ägde han i sitt väsen något som hindrade honom från att följa Jesus. Det är det vi läser om i Luk. 5:1—11.

"Då nu folket, för att höra Guds ord, trängde sig in på honom där han stod vid Genesarets sjö. fick han se två båtar ligga vid sjöstranden, men de som fiskade hade gått i land och höllo på att skölja sina nät.

Då steg han i en av båtarna, den som tillhörde Simon Petrus, och bad honom lägga ut något litet från land. Sedan satte han sig ned och undervisade folket från båten.

Och när han hade slutat att tala, sade han till Simon: Lagg ut på djupet, och kasten där ut edra nät till fångst.

Då svarade Simon och sade: Mästare, vi hava arbetat hela natten och fått intet: men på ditt ord vill jag kasta ut näten.

Och när de hade gjort så, fingo de en stor hop fiskar i sina nät, och näten gingo sönder.

Då vinkade de åt sina kamrater i den andra

båten, att dessa skulle komma och hjälpa dem. Och de kommo och fyllde upp båda båtarna, så att de begynte sjunka.

När Simon Petrus såg detta, föll han ned för Jesu knän och sade: Gå bort ifrån mig, Herre, jag är en syndig människa.

Ty för detta fiskafänges skulle hade han och alla som voro med honom betagits av häpnad, jämväl Jakob och Johannes, Sebedeus söner, som deltog med Simon i fisket. Men Jesus sade till Simon: Frukta icke, härefter skall du fånga människor.

Och de förde båtarna i land och lämnade alltsammans och följde honom."

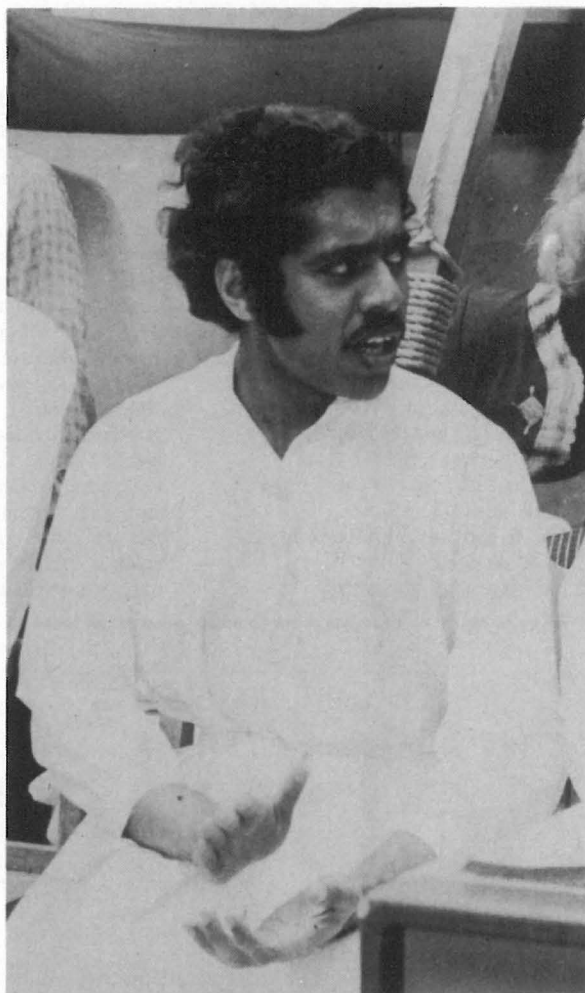
Vi ser hur Petrus handlar. Han handlar visserligen på Jesu ord, men det finns ett överlägset drag i hans uppträdande. Han ville inte på något sätt stöta sig med Jesus, han hade hört vittnesbördet om Jesus, han hade mött honom och hört hans egna ord. Han ville inte göra Jesus förnärad, men då Jesus säger till honom att han skall lägga ut, så finns en överlägsen min i hans handlande. Någonting av det här: jag skall nog övertyga Jesus om att den här sjön, den känner jag till. Här har jag fiskat i många år, här är

forts. sid. 15

Läste kärnkemi vid ett universitet i i Sydindien. Såg sin uppfostringskristendom falla sönder för omgivningens tryck. Började forska i bibeln för att hitta liv och praktik. Fick då kontakt med Jesus Kristus och upplevde frälsning.

Kom till Stockholm som stipendiat till universitetet. Letade efter en levande kyrka. Gick förbi Sergels torg en söndag och hörde Maranatasången.

Kommer till tältet i Tantolunden kväll efter kväll. Beder att få döpas i vatten. Kliver ned i det vatten som Jesus påbjöd och blir döpt i den helige Ande och upplever urpingstens kraft och talar i tungor.

Michael Vaughtero, redo att bli döpt till Kristus. Från tältet i Tantolunden sommaren 1973.

Stramare tyglar för missionen i Indien

— Jag är uppvuxen i Kerala, en stad i södra Indien. Mina föräldrar tillhörde en missionskyrka — södra Indiens kyrkomission — och jag blev döpt där som barn.

Jag var intresserad av studier och av att läsa och lära om den värld som omgav mig. Mina föräldrar gav mig möjligheter att studera vidare inom det som jag var intresserad av — och vad som jag var fascinerad gripen av det var den tekniska kärnan i tillvaron — kemin.

Så jag började läsa kemi vid universitet och samtidigt såg jag mig omkring på den värld som pulserade och ställde den kristna religion som jag var uppfostrad i, i relation till omvärlden.

Jag hade en föreställning om att det måste finnas ett helt annat djup i kristendomen än det som jag hade erfart. Därför började jag läsa bibeln på ett nytt sätt, med den utgångspunkten att hitta livet i kristendomen — för jag visste att jag inte levde. Så småningom hittade

jag vad jag sökt, jag hade en frälsningsupplevelse och det gav mig en ny syn på bibeln, kristendomen och Jesus.

Det här var någonting som jag fick söka mig fram till själv, för i den kyrka jag tillhörde fanns ingen förknippning till bibeln.

Man kan säga att Indien är religionernas land. Hur förhåller sig indiern till religionen?

Det finns religionsfrihet. Men
forts. sid. 17

INDIEN

urålders staten som vaknar upp

Indien. Här föddes den första religionen. Det var hinduismen. Det skedde 2 500 år före Kristus.

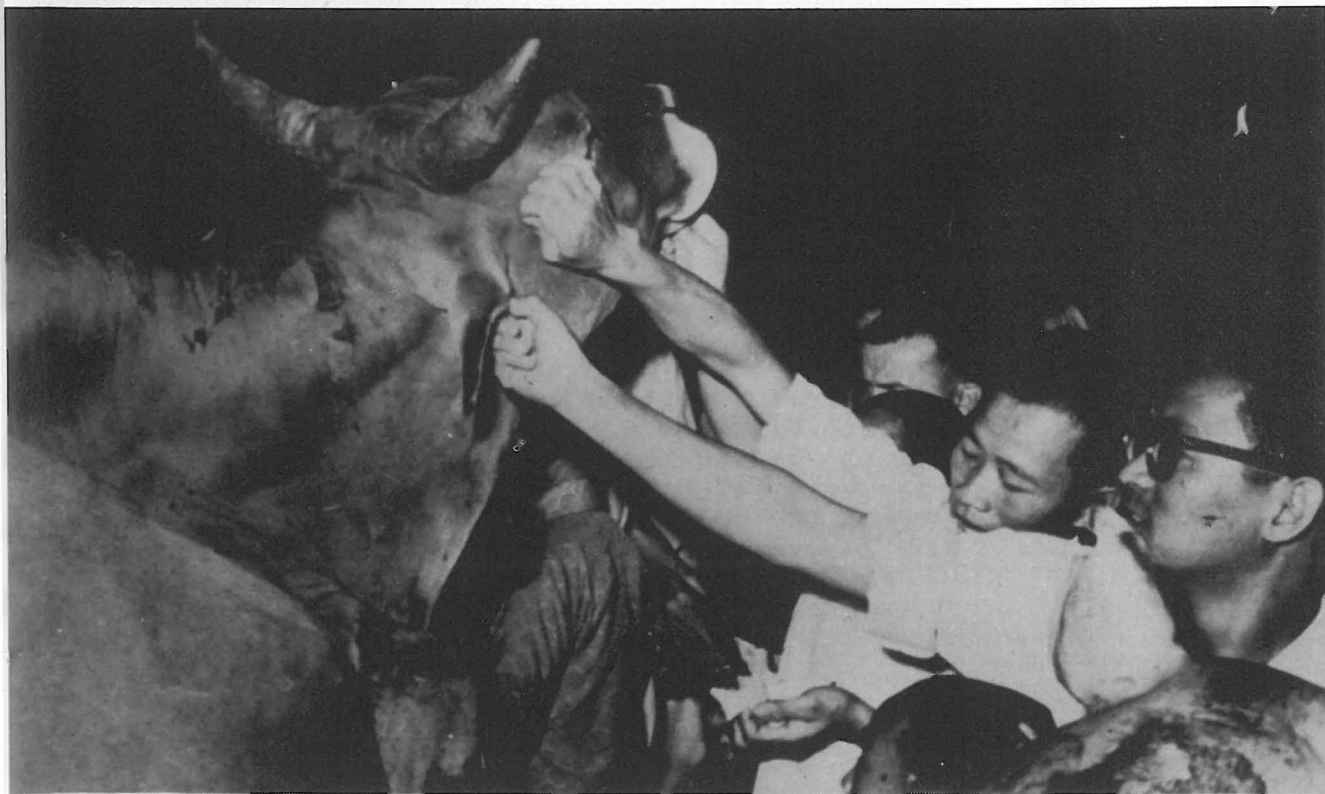
Idag är Indien religionernas land. Ett heligt land, med heliga tempel och heliga kor. Och ett kastväsende som ännu vattentätt isolerar människor från varandra.

Ett land där uråldriga religioner blommar lika envist som någonsin, oberoende av atombomber och datamaskiner. Ett land där den andliga icke-våldsmänniskan är satt på höga piedistaler. Ett land som idag exporterar sina uråldriga vishetsläror till en hungrande, västeuropeisk ungdom.

Indien. Ett jätterike som fram till 1969 sov en militär törnrosasömn, men väcktes upp av vapenskramlande kineser som ville demonstrera sin röda styrka.

Idag sover inte Indien. Nu försöker uråldersstaten hitta en plats i vätebombsåldern, den letar febrilt efter kunskap, organisation, säkerhet och teknik.

Kon betraktas i Asien som helig och som bärare av väldiga krafter. Här hämtar unga studenter visdom genom att beröra en ko.

Tal av Arne Imsen 1962:

Det är valtider . . .

Låt oss nu se på de ting man börjat syssla med under dessa avfallstider. Det är valtider och det är därför naturligt, att vi börjar med politiken. Tror ni för ett enda ögonblick, älskade vänner, att Herrens vittnen har sin plats i de politiska rådsförsamlingarna? Det tror inte jag, och det trodde inte heller Lewi Pethrus på trettioalet. År 1931 försvarade han sig inför frikyrkligheten därför att de anklagade pingströrelsen för att den inte ville syssla med politik.

Pastor Pethrus sade då: "Vi tror, att om människor bli va frälsta, detta utövar ett så gott inflytande över samhället, att vi lika mycket som någon annan, ja kanske mer, är med i arbetet för förbättrandet av samhället. Det är en politik som ligger på vårt hjärta. **Det är himmelrikets politik.** Vi tror på det rike som skall komma. Här är vi gäster och främlingar som alla våra fäder. Guds ord visar, att när Guds församling varit i en rätt ställning har den väntat Jesu tillkommelse."

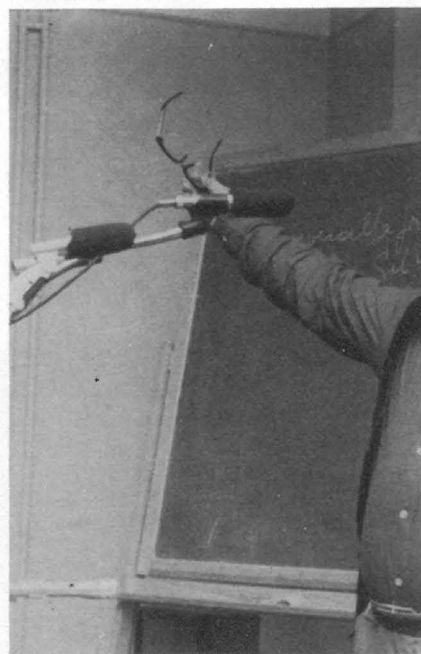
. . . vilddjurets bild

Då det gäller de politiska partierna vill jag framhålla som min absoluta övertygelse, att det icke finns något **kristet** parti. Samtliga bär vilddjurets bild, och det är därför de med så stor tillfredsställelse går hand i hand med den avfälliga kristenheten. I verkligheten avskyr dess representanter den törnkrönte Konungen och hatar Hans kors, som är symbol av smärta och skam, människoslåktets synd, skuld, liderlighet, sjukdom och förbannelse.

. . . dödsattest

Kristet Samhällsansvar, som det så talande heter, är ett försök att skapa opinion för kristen livssyn, och detta tror man skall kunna ske med både kristna och icke kristna, ideella och politiska krafter. Den som ger sig in på sådana experiment, har väl i verkligheten givit sitt erkännande till **den kristna församlingens totala sammanbrott och skrivit under väckelsens dödsattest.**

Polit på k

*"Jag tvekar inte
det fria väckelsefo
kamouflerar sig
samhällsansvar"*

Ken smyger in i kristna termer

*gonblick att varna
för de krafter som
fältropet kristet*

De kristna rösterna i årets valrörelse är både fler och högre än någonsin. Politiken har blivit tillåtet redskap i kampen för en drägligare tillvaro. Eftersom just det politiska engagemanget var en av anledningarna till maranatafolkets uttåg frågade vi pastor ARNE IMSEN hur och när politiseringen egentligen började främst då inom pingströrelsen.

1962 talade du om en ökad politisering i pingströrelsen. Vad har hänt sedan dess?

Det är helt uppenbart att det vi framförde i början på 60-talet var helt profetiskt.

Men utvecklingen hade inte gått så långt som idag. Det är riktigt. På den tiden fanns den religiöst-politiska bastarden KSA och den infiltrerade i församlingarna. Men det var först när den visade sin rätta skepnad och trädde fram som KDS, som politiken blev legitimt vapen för de kristna.

Redan på 30-talet märktes en förändring i språket. Man skapade sig en ny image, en ny policy, och man blev maktmedveten och började tala ett annat språk. Det skedde när den lilla gruppen blev den stora folkrörelsen.

● Positioner

Först kom det sociala inflytandet. Sedan kom kampen för politiska rättigheter. Sådana rättigheter som de etablerade samfunden under sin

kamp hade uppnått, t. ex. positioner inom kulturlivet, vid utbildningsanstalter, sjukvård och kriminalvård, etc. Maktspråket blev allt vidlyftigare. Man återopade numerär, kvalifikationer, moral.

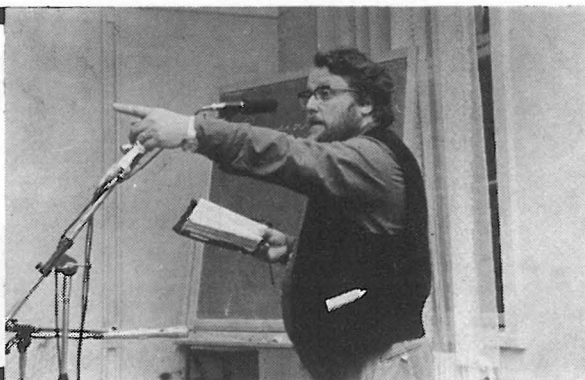
Den här nya tonen rönt naturligtvis motstånd hos pionjärgenerationen. Men det motståndet bröts successivt ned genom tidningar, publikationer och kringresande, partitrogna funktionärer.

Under 40-talet befästes den här situationen ytterligare. Det berodde också på krissituationen i samhället i samband med kriget. Samhällsdebatten kom människorna nära in på livet och folk ställdes direkt inför vitala frågor, som t. ex. den kristne och kriget.

Efter kriget kom Dagen. Den blev det verkliga språkröret för den här nya tonen. Motståndet bröts ned genom medveten indoktrinering. Dagen blev smygpolitiseringsens utomordentliga instrument.

forts. nästa sida

Deras maktspråk blir alltmer utvecklat och förföriskt. Därför att de arbetar med kristna termer och agiterar för någonting så värdeladdat som moralisk upprustning.

... i urkristen tid var gränsen klar

Den redovisade tanken bakom det här var att man skulle få större inflytande i samhället.

Hur förkroppsligades det politiska arbetet?

Det politiska engagemanget yttade sig dessvärre som stöld av församlingsarbetet. När KDS så trädde fram var en av de drivande krafterna Lewi Pethrus. På det sättet, blev indirekt och direkt, tidningen Dagen, ett propagandaorgan för KDS' idéer. Dessutom ställdes en färdig partiapparat till den nya sammanslutningens förfogande.

Man skall observera att i den här nya politiska organisationen känner man igen många förut mycket aktiva pingstvännar. Krafter fördes över från det direkta församlingsarbetet till det politiska fältet. Detta var ingen tillfällighet. Här skall man lägga märke till en medveten politik. Samhället skall förbättras för att väckelsen skall få framgång.

● **Makt**

Man kan således addera alla de här händelserna och se en klar tendens. Profana och religiösa medel användes för att nå ett mål: större makt.

Vad denna makt skall brukas till, finns det all anledning att fråga sig.

Vi som nu representerar en minoritet, som har uppfattats som kontroversiell, och offentligt rönt enskild och kollektiv förföljelse från det etablerade samhället, vi har under årens lopp haft större möjligheter än de flesta att testa värdet av de politiska idéer man har fört fram.

Jag tvekar inte ett ögonblick att varna det fria väckelsefolket för de krafter som är kamouflerade under fältropet **kristet** samhällsansvar.

Deras maktspråk kommer att bli alltmer utvecklat och förföriskt. Därför att de arbetar sig fram med kristna termer och agiterar för någonting så värdeladdat som moralisk upprustning.

● **Dubbelmoral**

Det är här dubbelmoralen avslöjar sig. Ty dom som idag träder fram med detta budskap har under årtionden haft möjligheter att bevisa livskraften i sin förkunnelse. Man kan knappast vänta sig att de män som icke förmått hejda sekulariseringsprocessen och demoraliseringen i sina egna led skulle kunna utföra några bragder i samhället om dom utrustades med politiska maktinstrument.

Räddningen för vårt samhälle är fastmer att dessa män avrustas och avväpnas alla inomvärldsliga maktmedel och så överger sin religiösa skuggboxning och sitt spegelfäktori.

Väckelsefolket har anledning att ställa frågan på vilket sätt kristendomen påverkar utvecklingen. I vilken riktning vill vi påverka och vart skall vi placera oss för att kunna påverka?

Därför att de fält vi väljer för våra operationer kommer att kräva vår insats. Med andra ord kommer var och en av oss att identifiera sig med och fungera i ett sammanhang, och de blir då Guds rike eller världen.

Men kan då människan stå fri från politik?

Nej, ganska snart måste den enskilda individen fatta beslut och göra ställningstaganden som är politiska. Och vare sig hon är aktiv eller passiv så har det en politisk effekt.

Det finns många ideella ambitioner att förbättra livsvillkoren i samhället. Man vill skapa sig trygghet. Därför sopar man det förgångna under mattan och gjuter betong över historien. Men man bygger också en mur mot den ovissa framtiden.

KDS-

det handlar

om

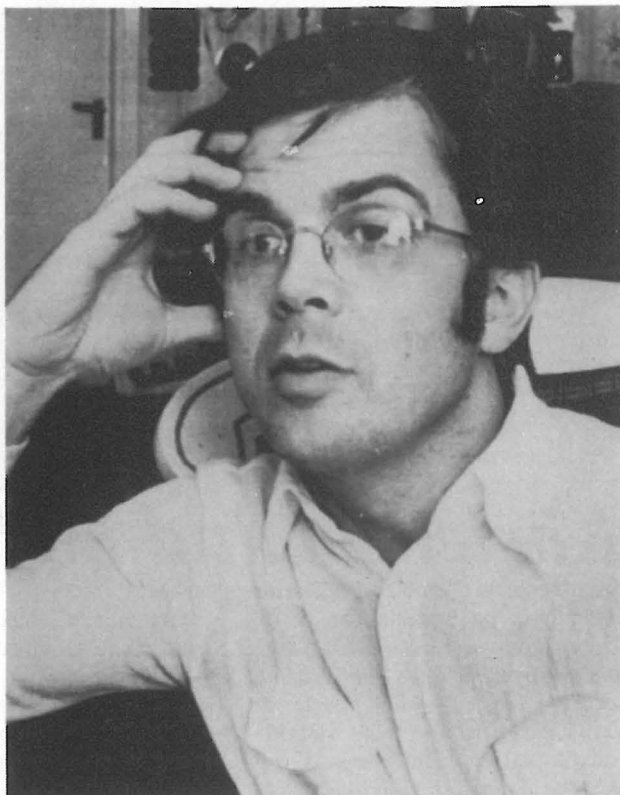
både och...

Appellmöte av KDS. Alf Svensson sitter startberedd på första bänk. Lokal: ABF-sal på Södermalm. Publik: den äldre generationen. Förmodligen representerar Alf för dem det unga, nya, framåtsträvande, kristna Sverige. Tid: vårkanten 1973.

Ett par vårlåtar formar en mjuk inledning. Sköna Maj. Vintern rasat ut.

Alf placerar sig i blickpunkten. Han talar om Sydamerika och om den knutna vänsternäven som har parollen: krossa, slå ner, förgör.

Alf påpekar att det finns en knuten högernäve också, som är kapitalismens symbol. Han fortsätter: "Vi säger nej till den också. Men folk frågar: vad säger ni ja till då? Jo, till Mästarens paroll: du skall älska din nästa såsom dig själv."

Alf Svensson, KDS unge nyvalde ledare

Både och

Nu är Alf mogen att ge sig i kast med begreppet politik. Han förklarar: "Politik är relationer människor emellan. Sättet vi behandlar varandra. Sättet vi betar oss mot varandra. Skulle inte kristendomen vara intresserad av hur vi betar oss mot varandra?"

Ska vi klara av relationerna oss emellan, måste vi använda oss av politiska medel. Men det handlar om *både och*, både evangelium och politik. De relationer oss emellan som styrs av politiken, måste åtgärdas med politisk verksamhet.

Jesus är intresserad av vår totala livssituation, därför är vi det också och skriver ett politiskt program om vår totala situation. Och så går vi till handling."

Det borde stå klart att dessa båda sätt som nutidsmänniskan använder för att skapa sig trygghet är helt orealistiska, de visar inget annat än människans oerhörda verklighetsflykt.

I urkristen tid var gränserna klara och man visste utan minsta

tveksamhet på vilken sida man befann sig. Paulus säger så här:

"Gån icke i ok tillsammans med dem som icke tro, det bleve omaka par. Vad har väl rättfärdighet att skaffa med orättfärdighet, eller vilken gemenskap har ljus med mörker?", 2 Kor. 6:14.

Våra insatser grundar sig på vår evighetsbestämmelse. Vi måste vara noga med att vi i vår iver att åstadkomma ett välfärdssamhälle inte förenar oss med krafter som är korsets fiender.

Frontrapport från VÄSTERÅS:

Kärleksmåltid mellan mötena

Det har varit tältmöten i Västerås. Innan mötena började var vi alla lite spända på hur mötena skulle avlöpa och särskilt *Jan Hafsahl* med fru *Lill*, som känt kallelse att verka där och som varit stationerad på platsen sedan våren. Gruppen var liten när vi började, men när kampanjen var slut hade skaran faktiskt ökat avsevärt.

Om inte tältet alla gånger var fullsatt, så hade det i varje fall inte det någon inverkan på mötenas karaktär. Vi sjöng, vittnade och predikade alltid som om tältet skulle vara överfullt med längtande män-

niskor.

Och när vi ställde upp på torget, vilket vi gjorde så gott som varje dag, sjöng vi och vittnade vi som om vi skulle äga hela torget. Och vi ägde hela torget, därför att när vi drog igång avstannade hela den vanliga torgurutinen, och för första gången upplevde Jan att människorna verkligen stannade upp för att lyssna.

Under helgerna fick vi hjälp av tillresande vänner från många städer och platser runt om Västerås. Mellan mötena samlades vi sedan till en kärleksmåltid, då vi alla id-

kade en gemenskap, som sträckte sig lite längre än till den vanliga handskakningen. Det hände här t o m att ofrälsta besökande stannade över och åt.

En kväll besökte oss även *Arne Imsen* tillsammans med en skara ungdomar från Johannelund. Ett liknande möte har väl sällan hållits i Västerås. Om några andra skall nämnas, vilka varit med under kampanjen, får vi väl nämna *Göran* och *Clarence*, *Bernt Andersson*, *Viveca Jilker*, tältresaren *Bertil Fredriksson* och jag.

Gustaf Jilker

Ekumenik i norr

Rapport Kennet Gimbergsson,
Örnsköldsvik.

Som förberedelse till Karisma Norr 74 — en bred ekumenisk konferens i Umeå — har ekumeniska möten hållits i Örnsköldsvik och Umeå med David du Plessis känd som mr Pingst, pingstvännernas patriark osv.

du Plessis yttrade bl a att alla jordens kyrkor har Jesus Kristus som Herre. Katolikerna behöver inte gå ut ur katolska kyrkan då det går lika bra att bli förnyad inom katolska kyrkan. Åhörarna

fick order att stanna kvar i sina kyrkor ty "reformationen har varit nu blir det förnyelse av de gamla kyrkorna". Kyrkorna har börjat samtala. Ekumeniken kallade han "Guds vår". Det är på tiden att vi blir ett folk till en enda Gud. Påven, som han kallade "den helige Fadern", betecknade han som en mäktig kristen ledare som kan väcka katolikerna. Alla skall numera kallas kristna.

Däremot nämndes ingenting om det renande blodet, Jesu snara

återkomst på skyn för att hämta brudeskaran, vedermödan, Antikrist. Frikyrkofolket har tydligen bränt upp bladen i Bibeln där Uppenbarelsebokens 17:e och 18:e kapitel återfinns. Eller tror man att vedermödan sopas undan med ekumenik?

Världen kommer inte att frälsas genom en enda kyrka. Den kommer att förföras av en enda kyrka att ta emot Antikrist. Vakna upp du som sover! Ef. 5:14.

Låt oss alltså gå ut till Honom utanför lägret och bära Hans smålek. Ty vi ha här ingen VARAKTIG stad utan söka efter den TILLKOMMANDE staden! Hebr 13:13,15.

Jesus kommer snart!

Kennet Gimbergsson

jag suverän, här är jag kung, här är det ingen som överflyglar mig.

Vad är det som måste till? Det gäller samma för Petrus som gäller för oss. Vi måste möta vår överman på den punkt där vi är starkast. Det är inget problem för Gud att ta itu med vår svaghet. Guds problem det är att ta itu med vår styrka.

Det finns områden där vi tycker att vi är experter, där vi är suveräna, kunniga, dominanta och oberoende. Där måste Gud ta itu med oss. Det är inte vår svaghet som är Guds problem, utan fastmer vår fruktansvärda styrka, vi är så starka, kunniga och självsäkra. Det ligger något av detta i Petrus handlings-sätt. — Jag skall nog visa Jesus att det här kan jag. Här behöver jag ingen som vare sig hjälper eller undervisar mig eller ger mig initiativ eller inspiration eller vägleder mig. Här klarar jag mig själv.

Men vad är det då som sker? Då Petrus på Jesu ord kastat ut nätet, så överraskas den kunnige fiskaren av att det var en som var starkare och mäktigare och större än honom själv. Om du vill förstå den här situationen, så står det klart att vad som egentligen sker den här förunderliga morgonen, är ingenting annat än att Jesus egen närvaro utgör lösningen på Petrus problem. Säkerligen hade det inte varit någon fisk på den platsen på hela natten. Petrus hade rätt när han sade att de fiskat hela natten och inte fått något.

Det finns en väsentlig sak att lära sig här. Det vi

gör genom egen rutin och vår egen kraft, det kan slås sönder och som regel är det vad som sker. Men då vi handlar på Jesu ord då blir det alltid underbara resultat.

Det finns en grundlag i Guds rike. Överallt där Jesus är, rör det sig, för alla kommer till honom. Alla. Fiskarna, fåglarna, människorna och hela naturen tillbeder och prisar honom. Där Jesus är, där finns det fisk. Där Jesus är finns det initiativ. Där finns det kraft. Men att lära kunniga, duktiga, rutinerade och oberoende människor hur de skall handla för att åstadkomma andliga resultat, det fordrar en åtgärd. De måste föras in i beroende av honom. Då ser vi snart att Jesus slår sönder mönstret och de ting som vi räknar med och har gjort oss beroende av.

Vissa tider är det ingen som fiskar. Vissa tider är det inte vanligt att man får fisk. Men Jesus bryter sönder vårt mönster och så gör han klart för oss att överallt, närsomhelst, när vi handlar på hans eget ord, blir det mirakulösa resultat.

Detta fiskafänge knäckte Petrus. Hans självsäkerhet, hans yrkesstolthet. Han knäcktes och förvandlades till en syndare som upplever att han behöver nåd. Och han bad en bön: Gå bort ifrån mig, ty jag är en syndig människa.

"Ty för detta fiskafänges skull hade han och alla som var med honom betagits av häpnad,

jämväl Jakob och Johannes, Sebedeus söner, som deltog med Simon i fisket. Men Jesus sade till Simon: Frukta icke, härefter skall du fånga människor.

Och de förde båtarna i land och lämnade alltsammans och följde honom."

BIBEL OCH PROFETSKOLA

20 oktober—15 november på Johannelund

Välkommen med din anmälan till

Maranataförsamlingen, Stockholm, Box 12 36, 161 12 BROMMA 12.

Tel. 08/80 29 35

MISSIONÄREN

— ny tidning för skolungdom

Den måste du ha!

Utkommer var månad från MR:s förlag

Prenumeration: 10: — per läsår

Adress: MISSIONÄREN, Box 1236, 161 12 BROMMA

**SPRID
MIDNATTSROPET
bli
kommissionär**

Ring eller skriv för
information!

Midnattsropet 08/80 29 35
Box 12 36, 161 12 BROMMA 12.

● Religion och politik

Ärkebiskop Hieronymos ger den kyrkliga välsignelsen till överste Papadopoulos, Greklands förste president. Ärkebiskopen avslutar ceremonin så här: "Allsmäktige, hjälp din tjänare att leda och tjäna ditt folk."

● Missionskris

— Valutarestriktioner, upphörandet av kristna radioprogram varslar om att missionens tid kan bli kortare än man trott i Zaire. Missionssekreterare Sven Ohm påpekar i Veckoposten att situationen i Zaire (f d Kongo) skärpts. Det senaste är förbudet att ha kristna ungdomsorganisationer.

— Det senaste årets händelser vittnar om att missionssituationen kan försämrats snabbt och att vi fortare än vi trott får överlämna allt arbete och ansvar till våra zairiska bröder. Samma sak gäller för Indien, säger Sven Ohm vidare, våra missionärer har länge haft svårt att få visum.

— När Kongo-Brazzaville nationaliserade skolväsendet, sökte missionssällskap rekrytera lärare — men fick för få, skriver Arvid Svärd i sin utrikeskrönika i Broderskap. Sovjet skickade däremot hela lärarkollegier. Kina stod till tjänst med läkarteam. Kongo tackade och tog emot. Idag har Zaire kommunistisk regering och nyligen kom president Mobutu hem från Peking med en 100-miljonerslånecheck och naturligtvis en rad

maoistiska idéer att pröva i sitt land.

Kinas inflytande i konkurrens med Sovjet växer i Afrika. Peking bygger just nu järnvägen mellan Tanzania—Zambia för en halv miljard — ett av historiens största enskilda biståndsprojekt.

Enligt Svärd är Kina landet som i egen kraft reste sig från den västerländska imperialismen bojar och därmed blivit förebild och vägvisare för "sina svaga småsyskon".

● Nya grepp

■ Nya djärva grepp i evangelisationen har prövats av sommarkyrkan i Västjämtland. Mellan sexsketcher, svordomar och fräcka visor har man sökt väva in det kristna budskapet för att om möjligt få loja semestersvenskar att känna sig träffade.

— Predikan lämnar oftast likgiltiga. Men detta rycker tag i dom och får dem reagera. Det är sådant som måste till för att nå folk med ett kristet budskap numera. Så säger den som håller i tåtarna, Lennart Lindén, kyrkoadjunkt i Åre till Östersunds-Posten.

Man vill dock påpeka att före varje program brukar man varna för sexsketcherna och be om ursäkt för svordomarna. Man har heller inte använt detta radikala program på t ex ålderdomshem.

● Protestantisk president

Kommer Brasilien att få en protestantisk president? En artikel i en Rio de Janeiro-tidning påstår att den utsedde kandidaten, Ernesto Geisel, är barnbarn till en luthersk missionär och brukar besöka protestantiska gudstjänster allt emellanåt. General Geisel tillträder i mars 1974 som ledare för den katolska jättenationen.

● Dopet tröskel

— Göres dopet till ett villkor för inträde i kyrkan, blir det för många ett hinder, en alltför hög tröskel, som mången aldrig kommer över. Sigfrid Estborn, Vår Kyrka.

● *Katolsk karisma*

Ett slott i Sydtyskland lär ha blivit centrum för den karismatiska väckelsen på den europeiska kontinenten. Vid en konferens redogjorde professor Francis Sullivan, lärare vid det katolska universitetet i Rom, för de delar av den katolska dogmatiken och traditionen som ger vid handen att erfarenheten av den helige Ande i den tolkning som är typisk för den karismatiska väckelsen inte alls saknas i den katolska traditionen. — Och detta gjorde han på ett utomordentligt fängslande sätt, enligt Sigfrid Deminger i *Missionsbaneret*.

● *Synd*

— Det är ingenting annat än ren och uppenbar synd, säger Jan Sparring om Watergatehärvan i sin spalt i *Härolden*. Det är synd för GUD behöver USA menar han vidare, eftersom det är världens ledande demokrati. — USA behöver statsmän som är ledda av Gud i sitt dagliga arbete. — Det klokaste Nixon nu kan göra är att gå ned på knä och säga: Gud förlåt mig...

● *År 2000*

■ Det är inte omöjligt att vi före 1900-talets slut kommer att för första gången få kontakt med en annan civilisation i ett annat planetsystem. Så heter det i en artikel i pingstvännernas rikstidning *Dagen*, den tidning som nästa dag talar om att Jesus skall komma snart.

INDIEN... *forts. fr. sid. 9*

sant är att den kristna missionen har det litet svårt just nu. Det finns tal om att man skall dra åt tyglarna på den kristna missionen, därför att den bedriver verksamhet som går förbi regeringens armar. Regeringen vill ha kontroll på de pengar som går genom missionen. Man har redan gjort det svårare för kristna missionärer att arbeta.

Men religion är en känslig sak i Indien. Indierna vill ha frihet att välja religion. Det finns ingenting som är så provokativt som religion och det påverkar hela den politiska debatten.

Det är hinduismen som helt dominerar Indien, till den bekänner sig 90 % av folket. Själva ordet hindu betyder: den som inte begår våld. Hinduerna tror på återfödelsen. Om vi gör onda handlingar i livet så återföds vi till djur.

Läran om återfödelsen härrör från begreppet *karman*, som finns förklarat redan i de uråldriga religiösa skrifter som kallas Upanishaderna. *Karman* betyder kosmisk vedergällning. Men har också en vidare betydelse. *Karman* innebär också att människan är med i ett helt kosmiskt sammanhang, i en naturens eviga cykel med återfödelse, gott och ont, belöning och straff, och olika dimensioner av existens.

Hinduismen är en djup filosofi som den vanlige indiern inte förstår, det är endast en liten kategori som ägnar helt sitt liv åt studier av de gamla religiösa skrifterna som är insatta i hinduismens kosmiska lära.

Det finns en tro på *mantras*. Det är ord som när de användes ger kraft. De får inte användas i onödan. Och äldre människor får inte använda *mantras*, därför att de lever för nära Gud.

Det finns mängder med giftiga ormar i Indien. Många blir ormbitna, men det är ofta svårt att komma till läkare i tid. Men det finns en hel yrkesgrupp av gubbar som arbetar som undergörare och botar människor som har blivit ormbitna eller på annat sätt ska-

dat sig. Det går så till att den ormbitne patienten kommer till en sådan här undergörare och han uttalar ett mantras över dem. Då kommer ormen tillbaks till den som han har bitit och biter en gång till och suger tillbaks giftet och så dör ormen. En sådan här gubbe har sin praktik alldeles bredvid där jag bodde utanför Kerala.

Men den här tekniken försvinner mer och mer. De här gubbarna blir allt fattigare. Det är ingen teknik som man lär i en skola, den går i arv från far till son. Och de här undergörarna är som en hantverksgrupp som håller på att dö ut. Det finns mycket annat sådant här. På ett apotek i Indien kan man köpa alla möjliga örter som skall kunna bota alla upptänkliga sjukdomar. Många tror på det här och använder sig av det, men många vänder sig också bort från det och litar till läkarvetenskapen.

Hur ser Indien ut politiskt och socialt?

Det är ett land som har vaknat upp. Men det är egentligen många länder som samsas under ett tak, och det finns femton stora språk. Religionen dominerar samhället och det har alltid varit en anti-våldsinriktning i Indien tidigare. Men i och med Kinakriget så skedde en förändring. Då stod Indien till en början nästan helt utan försvar och försvarsvapen. Men det skedde en snabb upprustning och som det är idag har vi absolut ingen anledning att vara rädda för Kina.

Du som är naturvetare, hur ser du på förhållandet mellan bibeln och naturvetenskapen

Det finns en fantastisk samstämmighet. Det är två dimensioner som kompletterar varandra. Se på bibelns skapelseberättelse. Här är en kemisk utveckling, naturens under, och det som är helt ofattbart för oss människor, beskrivet på ett sådant sätt att vi kan få en uppfattning om hela skapelseakten och allt det som skett därefter.

På vägen hem

Han börjar om igen

"Då gick jag ned till krukmakarens hus och fann honom upptagen med arbete på krukmakarskivan. Och när kärlet som krukmakaren höll på att göra av leret misslyckades i hans hand, begynte han omigen, och gjorde därav ett annat kärl så, som han ville hava det gjort." (Jer. 18:3, 4)

Han börjar om igen. Det är vårt enda hopp. När allt gått sönder för oss och vi känner att vi inte orkar längre. När vi misslyckats och är trötta, tomma och tillintetgjorda. När vi ger rum för felaktiga tankar och drar slutsatser som inte alls stämmer med Guds tanke, vilja och plan.

Han börjar om igen. Herren vill något med våra liv. Trots allt. Trots att vårt eget jag står i vägen när Jesus vill verka i och genom oss. Trots att vi måste säga: "Ty jag vet att i mig, det är i mitt kött, bor icke något gott." Det är svårt att vara kristen, en maranatavän. Det måste vi erkänna. Det är obehagligt, mycket obehagligt, många gånger för vårt själviska jag. Vi protesterar och är minst av allt fyllda med den undergivenhet leret måste ha i krukmakarens hand.

Nu orkar jag inte mer, kanske du tänker. Nu drar jag mig undan. Det kostar för mycket. Jag kan inte leva som Guds Ord lär oss. Nej, det kan ingen av oss. Absolut inte, om vi försöker i egen kraft. Det finns bara en väg. Överlåtelsens väg. Vi måste överlåta oss i den store krukmakarens händer så att han får forma oss som han vill.

Han börjar om igen. När vi tycker det är slut med oss. När vi känner oss, bildligt talat, som en hög lerskärvor. Då börjar han om igen. Han lagar oss inte lite provisoriskt så att vi hänger med ett tag till, nej, han gör något nytt. Halleluja!

Lera är inte något speciellt värdefullt material. Blir det format till ett användbart kärl blir det mera värdefullt. Men det som avgör det slutliga värdet är vad kärlet är fyllt av. Jesus vill forma dig och mig till användbara kärl och fylla oss med sin härlighet.

"Jesus hjälp oss att vara som leret i Din hand, villiga att formas, villiga att brukas, villiga att fyllas. Tack Jesus, att Du börjar om igen med oss och gör något nytt i våra liv."

Essie

"Allt står väl till"

Nämnda ord kom till mig häromdagen då jag fick en främmande tidning i handen, en utgåva av KDS, kallad "Samhällsgemenskap".

Man presenterade sitt "kristendoms-politiska program". Efter att ha skummat igenom tidningen fann jag att slussumman av "löftesprogrammet" har sin grund i den heliga skrift. Inte i de måtto tidningen gjorde anspråk på, utan i motsat riktning. Aposteln Paulus siar nämligen om en viss tid då man skall säga: "Allt står väl till, inga fara är på färde." Orden står i 1 Tess. 5:3. Texten fortsätter: "*Då kommer plötsligt fördärv över dem, såsom födslovåndan över en havande kvinna, och de skola förvisso icke kunna fly undan.*" I Upp. 9:6, läser vi: "*På den tiden skall människorna söka efter döden, men döden skall fly undan ifrån dem.*"

Aposteln tillägger i efterkommande vers: "*Men ni, kära bröder, ni leva icke i mörker, så att den dagen kan komma över er såsom en tjuv!*" De som uttalar orden "allt står väl till" lever sålunda i mörker!

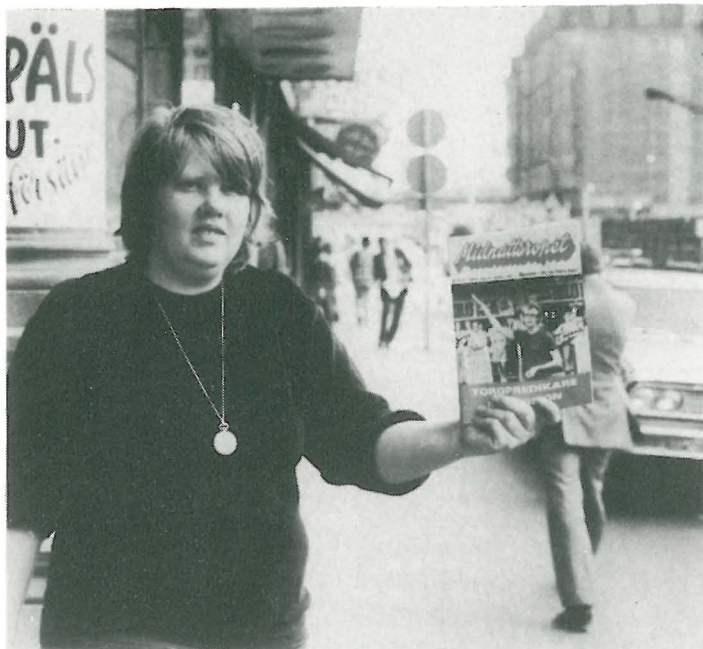

Jesus säger vid ett tillfälle med hänvisning till tidsålderns avslutning, efter att ha räknat upp en rad tids-tecken som skall föregå hans återkomst: "*Men när detta begynner ske, då mån i lyfta edra huvuden, ty då nalkas eder förlossning.*" Luk. 21:28. "*Ja ha edert sinne vänt till det som är därovan, icke till det som är på jorden.*" Kol. 3:2.

Det må vara en kristen förlåtet om han röstar på ett politiskt parti i hopp om en världslig förbättring. Men en kristen är främling och gäst i världen, han har en gång för alla röstat på nazaréens parti och har sitt medborgarskap i himmelen. Fil. 3:20 "*Om vi är frigjorda från världens makter, varför då låta allehanda stadgar läggas på oss liksom levde vi ännu i världen?*" Kol. 2:20.

Bo Melin, Gnosjö

Lilian vann!

Lilian vann! Midnattsropets kommissionärstävling är avgjord och segrare blev **Lilian Glantz**, Maranataförsamlingen, Stockholm. Och det blir alltså Lilian som får resa till Israel nu i september.

Lilian är en flicka med båda fötterna på jorden och Midnattsropet har hon spridit på de mest otroliga, men därmed inte ofarliga, platser i storstaden. Tidningen har därmed blivit en predikare där det eljest aldrig predikas.

— Mest har vi hållit oss i citykärnan, berättar Lilian. Runt Centralen vid Sergels Torg och nere i tunnelbanegångarna där det rör sig oerhört mycket människor. Där finns det folk alla timmar på dygnet.

— Händer det aldrig att du blir hotad?

— Ett och annat tillbud har det väl varit... men det brukar ordna upp sig. Så verkar det som Maranataropet slagit igenom i de här trakterna.

Dom vet vilka vi är nu och vad vi vill...

— Men det gäller att vara förberedd. Det märks både på försäljningsresultatet och sättet man bemöts på om man slarvar med bönen innan man ger sig ut. Och även om man inte får sälja brukar det som regel bli så att folk frågar och de måste man ju kunna redogöra för MARANATA. Så för mig är bibelstudierna viktiga möten.

Lilian Glantz kommer från norra Uppland och har varit i Stockholm några år.

— I början var man en vanlig anonym mötesbesökare. Men under bibelskolan -71 tänkte det. Vi skulle ut och sälja tidningar och jag minns att det gick väldigt trögt för mig. Men det blev en sporre. Jag försökte mig fram med olika metoder och tänkte att det måste gå att sälja Midnattsropet. Till slut finner man stilen som slår.

— Har du något råd till våra

nya kommissionärer?

— Ge aldrig upp. Försök hitta en personlig stil, börja samtala med folk vittna för dem. Det skapar intresse. Var noga med förberedelsen bed och läs din bibel!

Det är råd väl värda att ta vara på från Midnattsropets meste kommissionär.

— Slutligen Lilian, vad efterlyser du speciellt i vår tidning?

— Mer från enkla människor. Vittnesbörd om frälsning och Andedop. Det är ju det som h ä n d e r med en människa som är stort. Han som utför verket måste stå främst så att de som söker kan finna Honom.

Så lyckönskar vi dig till en intressant resa till Landet. Den 24 september lyfter planet från Kastrup i Köpenhamn. Och vi andra åttlyder naturligtvis önskingarna: skriver enkelt om det stora som hänt oss.

Till adressaten:
Är adressen felaktig;
meddela adressändring
till tidningen

Till postverket:
Vid obeställbarhet;
returnera godhetsfullt
tidningen till Midnattsropet
Box 1236, 161 12 BROMMA 12

Till en nyfrälst . . .

När man upplevt Jesus, blivit frälst och fått ett helt nytt liv, tror man ofta att det är en vandring rakt fram. Alltså, utan problem eller svårigheter.

Istället tycker du att det är precis tvärtom. Aldrig har man upplevt problemen på det sättet eller förstått att man satt fast i så många saker.

Det första steget; Bekännelsen är taget. Man respekterar eller kanske till och med avundas dig. Kanske du först i bekännelsen upplevde, verkligen kände att du var frälst. (Läs Rom. 10:9—10)

Men. Bara efter en kort tid började du fundera. Vad hade hänt, var det möjligen något fel? Och varför känns det plötsligt så jobbigt?

Det är saker som alla upplever och därför är det viktigt att förstå att det inte är något särskilt som händer just dig, eller att det är något fel på din frälsningsupplevelse.

Du är en ny människa. Född på nytt! Men måste lära dig gå, lära dig tala. Måste växa.

För att växa måste man ha mat och därför är det viktigt att läsa bibeln, vara med på bibelstudier för att vår invärtes människa ska kunna växa till. Lära sig umgås med Gud i bön, därför att det är att andas in det nya livet.

I vårt naturliga liv är det helt självklara saker när det gäller att barn måste ha mat för att växa och att det tar sin tid. Men i det andliga livet krånglar vi ofta till det.

Man lär sig gå genom att försöka. Ramlar, reser sig igen! Så småningom blir vi starkare, växer till i Gud.

Men det är en process som ingen kan hoppa över. Ett barn blir inte vuxen över en natt.

Försök att förstå det, du som är nyfrälst och bli inte förtvivlad över att du inte kommit så långt som du skulle önska. Men du växer hela tiden om du livnär din inre människa med Ordet, andas genom bönen.

Jesus har gett dig livet! Tacka honom för frälsning, för även om du inte alltid känner så mycket, är du Hans barn! (Joh. 1:12—13)

Ulla